KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2710/87

af 9. september 1987

om gennemførelsesbestemmelser for de supplerende foranstaltninger, der er forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for bordvin for produktionsåret 1986/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1972/87 (2), særlig artikel 42, stk. 6, og artikel 81,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87 (4),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85 af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser, der skal anvendes i landbrugssektoren (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2594/87 (6), og

ud fra følgende betragtninger:

De foranstaltninger, der er truffet til støtte for vinmarkedet, har ikke givet de ønskede resultater, navnlig har den repræsentative pris for bordvin af typerne A I, R I og R II ligget under de respektive udløsningspriser siden begyndelsen af produktionsåret; derfor er den første betingelse i artikel 42, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 for vedtagelse af supplerende foranstaltninger, som er forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter, opfyldt; den anden betingelse, nemlig at den repræsentative pris i tre på hinanden følgende uger ligger under udløsningsprisen, kan meget vel blive opfyldt for bordvin af typerne A I, R I og R II i referenceperioden;

i oplagringsperioden sker der en naturlig udvikling i vinens flygtige syreindhold, der risikerer at komme til at ligge over den grænse, som er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3950/86 af 23. december 1986 om adgang til indgåelse af langfristede kontrakter om privat oplagring af visse bordvine for produktionsåret 1986/87 (7), og som er baseret på en oplagringsperiode på ni måneder; det bør accepteres, at vinen anses for at opfylde betingelserne, selv om det flygtige syreindhold er større end det i nævnte forordning fastsatte, forudsat at den grænse, der er fastsat for den pågældende type bordvin, ikke overskrides, og at alle andre administrative og tekniske betingelser er overholdt;

disse foranstaltninger skulle skabe mulighed for ved destillation helt at fjerne en vis mængde vin fra markedet, og under afventen af en forbedring af markedssituationen at udsætte markedsføringen af den mængde, som indehaverne af langfristede oplagringskontrakter ligger inde med, nogle måneder; sidstnævnte foranstaltning er måske ikke tilstrækkelig til at nå det tilstræbte mål; det bør følgelig være muligt at vedtage de supplerende foranstaltninger, som viser sig nødvendige;

i artikel 47 i forordning (EØF) nr. 822/87 er det fastsat, at interventionsforanstaltningerne kun kan omfatte de producenter, som har opfyldt forpligtelserne i nævnte forordnings artikel 35 og i givet fald artikel 36 og 39 i løbet af en referenceperiode, som senere skal fastlægges; denne periode bør derfor fastsættes; i visse tilfælde kan dette først godtgøres på et tidspunkt efter udløsningen af disse foranstaltninger, og denne bestemmelse risikerer derfor at forsinke deres gennemførelse; af denne grund bør det fastsættes, at medlemsstaterne kan tillade, at der gives adgang til disse foranstaltninger på et tidligere tidspunkt; denne mulighed bør være underkastet betingelser, der garanterer, at producenter, som ikke har opfyldt de nævnte forpligtelser, udelukkes fra anvendelsen af de pågældende foranstaltninger;

i henhold til artikel 42, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 822/87 må den i nærværende forordning omhandlede destillation ikke overstige 18 % af de samlede producerede mængder bordvin pr. kontraktindehaver i det produktionsår, hvori den langfristede kontrakt er indgået; den producerede mængde bordvin, som denne procentdel skal beregnes af, er den mængde, der fremgår af den produktionsanmeldelse, som omhandles i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2102/84 af 13. juli 1984 om høst-, produktions- og beholdningsanmeldelser i vinsektoren (8), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2528/87 (9), samt af de til- og afgangsbøger, som omhandles i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1153/75 af 30. april 1975 om udstedelse af ledsagedokumenter og om fastlæggelse af de forpligtelser, der inden for vinsektoren påhviler

(1) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. L 184 af 3. 7. 1987, s. 26.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 9.
(4) EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.
(5) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.
(6) EFT nr. L 245 af 29. 8. 1987, s. 11.
(7) EFT nr. L 365 af 24. 12. 1986, s. 42.
(8) EFT nr. L 194 af 24. 7. 1984, s. 1.
(9) EFT nr. L 240 af 22. 8. 1987, s. 11.

producent og forhandler, undtagen detailhandler (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 418/86 (2);

den i nærværende forordning fastsatte destillation bør finde sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2179/83 af 25. juli 1983 om fastsættelse af generelle regler for destillation af vin og biprodukter fra vinfremstilling (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85 (4); ifølge artikel 4, 5 og 26 i nævnte forordning skal der fastsættes frister for indgivelse af anmodninger om godkendelse af leveringskontrakterne og af angivelserne med henblik på interventionsorganernes godkendelse samt frister for destillationerne; i henhold til artikel 8 i samme forordning udbetales der en støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af de deri angivne kriterier;

det er desuden nødvendigt af fastsætte, hvilke yderligere oplysninger leveringskontrakterne og angivelserne skal indeholde;

for vin fremstillet af druer produceret i Spanien bør der fastsættes en pris under hensyn til orienteringsprisen i denne medlemsstat;

visse vine, der leveres til destillation som fastsat i nærværende forordning, kan forarbejdes til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation; der bør følgelig ske en tilpasning af bestemmelserne vedrørende destillation i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 2179/83;

interventionsorganerne og Kommissionen bør underrettes om forløbet af destillationen og bør navnlig have kendskab til de destillerede mængder vin og de fremstillede mængder alkohol;

oplagringskontrakterne skal indgås i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1059/83 af 29. april 1983 om oplagringskontrakter for bordvin, druemost, koncentreret druemost og rektificeret koncentreret druemost (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3949/86 (6); for at kunne tage hensyn til udviklingen i markedssituationen bør det være muligt at ophæve kontrakterne;

da de oplagringskontrakter, der omhandles i nærværende forordning, er indgået i løbet af produktionsåret 1986/87, bør den seneste repræsentative kurs, der anvendes i nævnte produktionsår, lægges til grund;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

(1) EFT nr. L 113 af 1. 5. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 48 af 26. 2. 1986, s. 8.
(3) EFT nr. L 212 af 3. 8. 1983, s. 1.
(4) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.
(5) EFT nr. L 116 af 30. 4. 1983, s. 77.
(6) EFT nr. L 365 af 24. 12. 1986, s. 40.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Hvis der træffes afgørelse om at iværksætte de supplerende foranstaltninger, der er forbeholdt indehavere af langfristede oplagringskontrakter for bordvin for produktionsåret 1986/87, og som omhandles i artikel 42 i forordning (EØF) nr. 822/87, gennemføres disse efter bestemmelserne i nærværende forordning.

2. I henhold til artikel 47, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 kan de producenter, som i produktionsåret 1986/87 var omfattet af forpligtelserne i artikel 35, 36 eller 39 i forordning (EØF) nr. 822/87, kun omfattes af de i nærværende forordning fastsatte foranstaltninger, såfremt de godtgør, at de har opfyldt deres forpligtelser i de referenceperioder, der er fastsat henholdsvis i artikel 16 i Kommissiones forordning (EØF) nr. 2672/86 (7), artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2705/86 (8) og artikel 22 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 854/86 (9).

Medlemsstaterne kan dog tillade, at de i artikel 4 omhandlede kontrakter eller leveringsangivelser godkendes, inden producenterne har forelagt det i første afsnit omhandlede bevis, såfremt disse kontrakter eller leveringsangivelser indeholder en erklæring fra producenten om, at han bekræfter at have opfyldt de i første afsnit omhandlede forpligtelser, eller at han befinder sig i den i artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede situation og forpligter sig til at levere de restmængder, der er nødvendige for at opfylde forpligtelsen, inden for de af den nationale kompetente myndighed fastsatte frister.

Artikel 2

1. Den i artikel 42, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede periode på tre på hinanden følgende uger ligger mellem den 15. juli og den 30. november 1987.

2. Indehavere af langfristede oplagringskontrakter for de typer bordvin, for hvilke den i artikel 1, stk. 1, nævnte afgørelse træffes, og for vintyper med nær økonomisk forbindelse med disse kan:

a) på de i artikel 3 til 10 fastsatte betingelser foretage destillation af en mængde vin under kontrakt, som ikke overstiger en procentdel, der skal fastlægges, af den samlede mængde bordvin, som de har fremstillet i produktionsåret 1986/87;

(7) EFT nr. L 244 af 29. 8. 1986, s. 8.
(8) EFT nr. L 246 af 30. 8. 1986, s. 61.
(9) EFT nr. L 80 af 25. 3. 1986, s. 14.

b) for en mængde vin under kontrakt, som skal fastlægges, og som ikke er omfattet af den i litra a) nævnte foranstaltning, indgå en oplagringskontrakt på de i forordning (EØF) nr. 1059/83 og i artikel 10 i nærværende forordning fastsatte betingelser for en periode, der skal fastlægges.

De i første afsnit omhandlede foranstaltninger kan kun anvendes på vin, der har været omfattet af en langfristet oplagringskontrakt, og som omhandles i forordning (EØF) nr. 3950/86. Denne vin skal have de i denne forordning krævede egenskaber, undtagen med hensyn til det flygtige syreindhold, der dog ikke må være større end anført i artikel 66 i forordning (EØF) nr. 822/87.

3. Den samlede mængde bordvin, på hvilken den i artikel 42, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 822/87 anførte procentsats anvendes, er for hver producent summen af de mængder, der fremgår af hans produktionsanmeldelse, og de mængder, han selv har fremstillet efter datoen for indgivelse af den produktionsanmeldelse, der omhandles i forordning (EØF) nr. 2102/84, og som fremgår af de i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1153/75 omhandlede til- og afgangsbøger.

4. Andre supplerende foranstaltninger, der er forbeholdt indehavere af de i stk. 2, litra b), omhandlede oplagringskontrakter for en type vin eller for en vin med nær økonomisk forbindelse med samme type vin, kan træffes, såfremt den repræsentative pris for denne type ligger under udløsningsprisen i den periode, der ligger mellem den dato, hvor den i artikel 42, stk. 6, forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede afgørelse træffes, og den 15. januar 1988.

Artikel 3

Den i artikel 2, stk. 2, litra a), omhandlede destillation finder sted i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2179/83 og nærværende forordning.

Artikel 4

1. De kontrakter og angivelser, der omhandles i henholdsvis artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83, indgives til det kompetente interventionsorgan til godkendelse senest den 10. december 1987.

2. De i stk. 1 omhandlede kontrakter og angivelser skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) mængde, farve og virkeligt alkoholindhold for den vin, der skal destilleres,

b) producentens navn og adresse,

c) vinens oplagringssted,

d) destilleriets navn eller firmabetegnelse,

e) destilleriets adresse,

f) henvisning til den oplagringskontrakt, som den pågældende vin har været omfattet af.

3. Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren senest den 9. januar 1988.

4. Destillationen skal finde sted senest den 31. august 1988.

Artikel 5

1. Uden at det i øvrigt berører anvendelsen af artikel 44 i forordning (EØF) nr. 822/87, udgør den i artikel 42, stk. 3, i samme forordning omhandlede minimumspris:

— 3,13 ECU/% vol/hl for bordvine af type R I og R II og for bordvine med nær økonomisk forbindelse med vine af disse typer,

— 4,65 ECU/% vol/hl for bordvine af type R III,

— 2,85 ECU/% vol/hl for bordvine af type A I og for bordvine med nær økonomisk forbindelse med vine af denne type,

— 6,39 ECU/% vol/hl for bordvine af type A II,

— 7,30 ECU/% vol/hl for bordvine af type A III.

Disse priser er henholdsvis 1,76, 2,75, 1,60, 3,58 og 4,10 ECU/% vol/hl for vine af druer produceret i Spanien.

Minimumsprisen udbetales af destilleriet til producenten senest tre måneder efter den dag, hvor hvert parti leveret vin indgår på destilleriet.

2. Den i artikel 42, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede støtte fastsættes således:

a) hvis det ved destillationen fremkomne produkt svarer til definitionen på neutral alkohol som angivet i bilaget til forordning (EØF) nr. 2179/83:

— 2,65 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R I og R II,

— 4,19 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R III,

— 2,36 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A I og af vin egnet til produktion af bordvin,

— 5,96 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A II,

— 6,88 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A III.

For neutral alkohol fremstillet af vin som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 1,26, 2,26, 1,09, 3,10 og 3,63 ECU/% vol/hl;

b) hvis det ved destillation fremkomne produkt er en vinbrændevin, der har de kvalitetsegenskaber, som er fastsat i de gældende nationale bestemmelser :

— 2,54 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R I og R II,

— 4,08 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R III,

— 2,25 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A I og af vin egnet til produktion af bordvin,

— 5,85 ECU/% ol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A II,

— 6,77 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A III.

For brændevin fremstillet af vin som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 1,15, 2,15, 0,98, 2,99 og 3,52 ECU/% vol/hl ;

c) hvis det ved destillationen fremkomne produkt er et destillat eller en råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol :

— 2,54 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R I og R II,

— 4,08 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af rød bordvin af type R III,

— 2,25 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A I og af vin egnet til produktion af bordvin,

— 5,85 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A II,

— 6,77 ECU/% vol/hl, hvis det er fremstillet af hvid bordvin af type A III.

For destillater eller råalkohol med et alkoholindhold på mindst 52 % vol, der er fremstillet af vin som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 1,15, 2,15, 0,98, 2,99 og 3,52 ECU/% vol/hl.

Støtten udbetales for den mængde vin, der faktisk er destilleret, inden for de i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tolerancer og inden for de maksimumsmængder, der må destilleres.

3. Destillerier, der ikke har ansøgt om det i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede forskud, har i givet fald pligt til inden fire måneder efter vinens ankomst til destilleriet over for interventionsorganet at føre bevis for, at de har udbetalt vinens købspris til producenten inden for de i stk. 1, tredje afsnit, fastsatte frister.

Hvis dette bevis ikke føres senest to måneder efter den fastsatte frist, og denne forsinkelse ikke skyldes en grov forsømmelighed fra destilleriets side, geninddriver interventionsorganet 20 % af den udbetalte støtte. Efter den anden frist geninddriver interventionsorganet den samlede støtte.

Hvis det konstateres, at destillatøren ikke har betalt producenten købsprisen, udbetaler interventionsorganet inden den 1. juni 1989 producenten et beløb, der svarer til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 6

1. Denne forordnings bestemmelser vedrørende rødvin gælder også for rosévin.

2. Denne forordnings bestemmelser vedrørende en given type bordvin gælder også for bordvin med nær økonomisk forbindelse med bordvin af denne type.

Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende for at være i nær økonomisk forbindelse med bordvin af type :

— A I, de hvide bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på over 13 % vol, og som ikke tilhører type A II eller A III,

— R I, de røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på over 12 % vol, men under 12,5 % vol, og som ikke tilhører type R III,

— R II, de røde bordvine, der har et virkeligt alkoholindhold på over 15 % vol, og som ikke tilhører type R III.

3. I Spanien kan en producent i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 125, stk. 1, til destillation levere det produkt, der fremkommer ved sammenstikning af en vin egnet til produktion af hvid bordvin eller af en hvid bordvin af egen produktion med en vin egnet til produktion af rød bordvin eller med en rød bordvin af egen produktion. Med henblik herpå sidestilles dette produkt med en hvid bordvin af type A I.

Artikel 7

1. Det i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede forskud udbetales inden tre måneder efter forelæggelsen af bevis for, at der er stillet sikkerhed.

2. Medmindre artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 finder anvendelse, frigives den i stk. 1 omhandlede sikkerhedsstillelse kun, såfremt der senest ved udgangen af den femte måned efter den i artikel 4, stk. 4, omhandlede sidste dato for destillationen føres bevis for, at den samlede mængde vin er destilleret, samt i givet fald for, at købsprisen for vinen er blevet betalt inden for de fastsatte frister.

Hvis disse beviser ikke føres inden for den fastsatte frist, men inden for de to følgende måneder, og denne forsinkelse ikke skyldes grov forsømmelighed fra destilleriets side, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 8

I det i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, omhandlede tilfælde :

— forelægges det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis inden den 1. juni 1988,

— kan beviset for, at vinen er destilleret, ikke forelægges af destilleriet inden det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis,

— skal betalingen af den i artikel 5, stk. 1, omhandlede købspris finde sted senest en måned efter forelæggelsen over for den kompetente myndighed af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis med henblik på godkendelse af kontrakten, medmindre den resterende frist for gennemførelsen af ovennævnte bestemmelse er længere.

Artikel 9

1. I det i artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede tilfælde indgives kontrakten eller angivelsen vedrørende levering til fremstilling af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation til det kompetente interventionsorgan senest den 10. december 1988.

Interventionsorganet meddeler producenten resultatet af godkendelsesproceduren senest den 9. januar 1988.

2. Fremstilling af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, må først finde sted, når kontrakten eller angivelsen er godkendt, og senest den 31. juli 1988.

3. Destillation af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, må ikke finde sted efter den 31. august 1988.

4. Fremstillingsvirksomheden tilsender senest den 10. i hver måned interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, den har fået leveret i den forløbne måned.

5. For vin forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, får fremstillingsvirksomheden en støtte, der pr. hl vin og pr. % vol virkeligt alkoholindhold inden fremstillingen af vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation og i forhold til de i artikel 5, stk. 1, første afsnit, omhandlede priser, fastsættes til følgende :

— 2,49 ECU for rød bordvin af type R I og R II,

— 4,01 ECU for rød bordvin af type R III,

— 2,21 ECU for hvid bordvin af type A I og vin egnet til produktion af bordvin,

— 5,75 ECU for hvid bordvin af type A II,

— 6,66 ECU for hvid bordvin af type A III.

For vin, tilsat alkohol, bestemt til destillation fremstillet af vin som omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, er støtten henholdsvis 1,12, 2,11, 0,96, 2,94 og 3,46 ECU/% vol/hl.

For at kunne modtage støtten skal fremstillingsvirksomheden senest den 31. august 1988 forelægge det kompetente interventionsorgan en anmodning vedlagt en kopi af ledsagedokumenterne vedrørende transporten af den vin, der anmodes om støtte for, eller en oversigt over disse dokumenter.

Medlemsstaterne kan forlange, at de nævnte kopier og de nævnte oversigter attesteres af en kontrolinstans.

Udbetalingen af støtten finder sted senest tre måneder efter forelæggelsen af bevis for, at den i artikel 26, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede sikkerhed er stillet, og i hvert fald efter den dag, hvor kontrakten eller angivelsen er godkendt.

6. Uden at bestemmelserne i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 i øvrigt anfægtes, frigives sikkerhedsstillelsen kun hvis det senest den 31. december 1988 er godtgjort, at :

— den samlede vinmængde, kontrakten eller angivelsen omfatter, er forarbejdet til vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, og er blevet destilleret,

— producenten har fået udbetalt købsprisen inden de i artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, fastsatte frister.

Hvis de i første afsnit omhandlede beviser ikke forelægges senest den 31. december 1988, indkræver interventionsorganet støtten hos den virksomhed, der fremstiller den pågældende vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation.

Hvis beviserne imidlertid forelægges efter den fastsatte frists udløb, men senest den 31. marts 1989, indkræver interventionsorganet et beløb, der er lig med 20 % af den udbetalte støtte.

Hvis det konstateres, at den virksomhed, der fremstiller vinen, tilsat alkohol, bestemt for destillation, ikke har betalt producenten købsprisen, udbetaler interventionsorganet senest den 30. april 1989 producenten et beløb, der svarer til støtten, eventuelt gennem interventionsorganet i den medlemsstat, hvor producenten er hjemmehørende.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne giver senest den 31. januar 1988 Kommissionen meddelelse om de mængder vin og vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, der er anført i de godkendte kontrakter og angivelser vedrørende levering.

2. Destillatørerne tilsender senest den 10. i hver måned interventionsorganet en oversigt over de mængder vin, der er destilleret i den forløbne måned, idet mængderne angives efter de kategorier, der omhandles i artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 2179/83.

3. Medlemsstaterne giver senest den 20. i hver måned pr. telex Kommissionen meddelelse for den forløbne måned om de mængder vin og vin, tilsat alkohol, bestemt for destillation, der er blevet destilleret, og de mængder produkter udtrykt i ren alkohol, der er fremstillet, idet der skelnes mellem produkterne i overensstemmelse med stk. 2.

4. Medlemsstaterne giver senest den 30. september 1988 meddelelse om de tilfælde, hvor destillatørerne eller fremstillingsvirksomhederne ikke har overholdt deres forpligtelse, og om de foranstaltninger, der er blevet truffet som følge heraf.

Artikel 11

1. De i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede kontrakter indgås senest den 15. januar 1988.

Såfremt indehaveren af en langfristet kontrakt har valgt at udnytte den i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede mulighed for hele den mængde vin, for hvilken der er indgået langfristet oplagringskontrakt, kan interventionsorganet godkende den tidligere kontrakt for den nye periode ved at tilpasse angivelserne heri.

2. For de i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede oplagringskontrakter svarer støtten til det beløb, der er fastsat for langfristede oplagringskontrakter for produktionsåret 1986/87.

3. De i artikel 2, stk. 2, litra b), omhandlede oplagringskontrakter ophæves, når de pågældende producenter fremsætter anmodning herom.

I så fald:

— oppebæres oplagringsstøtten for den periode, hvor vinen har været omfattet af en sådan kontrakt,

— må den vin, der har været omfattet af kontrakt ikke destilleres som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a).

Artikel 12

De i artikel 5 og 8 fastsatte beløb omregnes til national valuta under anvendelse af den repræsentative kurs gældende den 31. august 1987 i vinsektoren.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 16. september 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. september 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand